

иде сама да пролива отново кръвъ и да съсипва милиони за непоправимата Турция. Тя наистина има голѣми интереси на изтокъ, но за запазването имъ тя може да си послужи съ други срѣдства. По-нататъкъ, при една маса разкошна съ чай и съ разни закуски на нея, разговорътъ се разшири, и въ него взеха участие мнозина други, между които и умната и благородна леди Рюселъ, за която споменахъ по-горѣ. Между друго тя ни говори за една книга, написана въ полза на Турция, но тя сама я осждаше. Ней едно нѣщо бѣше ѝ и сега присърдце, а то бѣ, да не се мрази братъ ѝ Елйотъ, английскиятъ посланикъ въ Цариградъ, за неговото поведение по българскитѣ работи, защото, повтаряше тя, той дѣйствувалъ по даденитѣ му отъ правителството инструкции. Слѣдъ дълъгъ разговоръ, слѣдъ насърдчвания къмъ насъ отъ страна на благородния лордъ, и слѣдъ благодаренията отъ наша страна и молби къмъ него и къмъ всички окръжаещи го, да не прѣставатъ да се грижатъ за българския народъ до освобождението му отъ турското иго, ние зехме по най-сърдеченъ начинъ сбогомъ и отъ лорда, и отъ всички около него.

Нека ми бжде позволено тукъ, при послѣднѣното ни прощаване съ лордъ Рюселъ, да спомена за едно обстоятелство, отъ което се види, до каква степенъ бѣше заинтересуванъ той въ нашето дѣло. Като узналъ чрѣзъ семейството Janson, че ние ще издаваме брошура, той побърза да ни изпрати и прѣпоръчи единъ пасажъ отъ едно негово съчинение, издадено на английски прѣди тъкмо 52 години подъ заглавие: *Mémoires of the Affairs of Europe from the peace of Utrecht*, Jon Murray, Albemarle Street, London 1824. Този интересенъ наистина пассажъ бѣше го прѣвелъ самъ той самичкъ на французски за французското издание на нашата брошура. Но каква внимателность, каква грижа! Не единъ и два пжти той посрѣд-